

31994L0057

L 319/20

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1994.12.12.

A TANÁCS 94/57/EK IRÁNYELVE

(1994. november 22.)

a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerhajózási igazgatás vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

szennyezés-megelőzési bizonyítványok kibocsátása és az azokban előírt rendelkezések megvalósítása a tagállamok feladata;

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikke (2) bekezdésére,

mivel az említett egyezmények rendelkezéseivel összhangban a tagállamok különféle mértékben felhatalmazást adhatnak szakmai szervezetek számára az egyezmények betartásának ellenőrzésére, és átruházhatják a vonatkozó biztonsági bizonyítványok kibocsátásának jogát;

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel világszerte megfigyelhető, hogy a már meglévő hajóosztályozó társaságok nem gondoskodnak sem az előírások kielégítő betartásáról, sem a megbízhatóság eléréséről olyan esetekben, amikor nemzeti szakhatóságok nevében járnak el, mivel nem rendelkeznek a megfelelő szervezettel és szakmai ismeretekkel, amelyekre támaszkodhatnának és amelyek lehetővé tennék, hogy feladataikat magas szakmai színvonalon lássák el;

a Szerződés 189c. cikkében ⁽³⁾ szabályozott eljárásnak megfelelően,mivel a Tanács 1993. június 8-i, a tengerek biztonságára vonatkozó közös politikáról szóló állásfoglalásában célul tűzte ki a szabványoknak nem megfelelő hajók kiutasítását a Közösség vizeiről és elsőbbséget biztosított egy olyan közösségi fellépés megvalósításának, amely a hajóosztályozó társaságok számára közös szabványok kidolgozásával biztosítja a nemzetközi szabályok hatékony és egységes alkalmazását ⁽⁴⁾;

mivel a megfelelő szabványoknak a hajóosztályozó társaságokra történő alkalmazására irányuló célkitűzés a tagállamok szintjén nem valósítható meg, az ilyen célok elérése közösségi szinten jobban biztosított;

mivel a nemzetközi egyezmények, szabályozások és határozatok szigorú alkalmazása hatékonyan elősegíti a tengerek biztonságát és a tengerek szennyezésének megakadályozását és ugyanakkor előmozdítja a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatosan meghatározott célkitűzéseket;

mivel a megfelelő intézkedési módszert egy tanácsi irányelv kidolgozása jelenti, amely előírja az elismert szervezetekkel szemben támasztott minimumkövetelményeket, ugyanakkor meghagyja az ilyen szervezetek elismerésével, a végrehajtással és az irányelv alkalmazásával kapcsolatosan a tagállamok hatáskörét;

mivel a tengerek biztonságával és a tengerszennyezés megakadályozásával kapcsolatos előírások betartásának ellenőrzése a lobogó szerinti és kikötő szerinti államok feladata;

mivel a Hajóosztályozó Társaságok Nemzetközi Szövetsége (IACS) előírásai az EN 45004 és az EN 29001 szabványokkal együtt megfelelő garanciát jelentenek a szervezetek minőségi teljesítményei vonatkozásában;

mivel az 1974. évi Solas, az 1966. évi Merülésvonal és a 73/78. évi Marpol egyezményekben előírt biztonsági és környezet-

mivel a teherhajó-biztonsági rádió-bizonyítvány kibocsátásának jogosultsága megfelelő szakismeretekkel és képezett személyzettel rendelkező magánszervezetekre átruházható;

⁽¹⁾ HL C 167., 1993.6.18., 13. o.⁽²⁾ HL C 34., 1994.2.2., 14. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 1994. március 9-i véleménye (HL C 91., 1994.3.28., 9. o.), a Tanács 1994. szeptember 19-i közös álláspontja (HL C 301., 1994.10.27., 75. o.) és az Európai Parlament 1994. november 16-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽⁴⁾ HL C 271., 1993.10.7., 1. o.

mivel az ezen irányelv keretében elismert szervezetként való minősítés elnyerését célul kitűző szervezetek a tagállamok számára teljes körű bizonyítékokat szolgáltatnak alkalmisságukra és a minimumkövetelmények teljesítésére vonatkozóan, és a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az általuk elismert szervezetekről;

mivel a Bizottság hároméves időtartamú elismerést biztosíthat olyan szervezetek számára, amelyek a mellékletben előírt, az osztályozott hajók számára és úrtartalmára, valamint a főállású felügyelői létszámra vonatkozó minimumkövetelményt nem elégítik ki, azonban minden egyéb követelményt kielégítenek; mivel az ilyen szervezetek számára a hároméves időszak lejártá után biztosítani kell az elismerés megadásának meghosszabbítását, amennyiben az ilyen szervezetek e követelményeket továbbra is kielégítik; mivel a hároméves elismerés a kérelmet előterjesztő tagállamokra korlátozódik;

mivel a belső piac létrehozása a szolgáltatások nyújtásának szabad áramlását vonja maga után, tehát az olyan szervezetek elé, amelyek kielégítik egy, a szakmai alkalmasságukat és megbízhatóságukat garantáló közös követelmények előírásait, nem szabad a szolgáltatások Közösségen belüli nyújtása vonatkozásában akadályokat gördíteni abban az esetben, ha egy tagállamtól felhatalmazást kaptak a tagállam jogszabályban meghatározott feladatainak ellátására; mivel az ilyen felhatalmazást megadó tagállam ugyanakkor tárgyilagos és áttekinthető indokok alapján szükségleteinek megfelelő mértékben korlátozhatja a felhatalmazott szervezetek számát, amelyek felett a Bizottság bizottsági eljárás keretében ellenőrzést gyakorol;

mivel a hajóellenőrzési és felügyeleti szemlélő szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének alkalmazását fokozatosan, de az előírt határidőn belül kell megvalósítani;

mivel a nemzetközi biztonsági előírások teljes körű betartásának biztosítása érdekében a nemzeti szakhatóságok szorosabb bevonása szükséges mind a hajóellenőrzések végrehajtásába, mind a vonatkozó bizonyítványok kibocsátásába még abban az esetben is, ha a tagállamok a szakhatóságokon kívüli szervezetekre támaszkodnak jogszabályban előírt feladataik ellátásában; mivel ezért indokolt a szakhatóságok és az érintett szervezetek között szoros munkakapcsolat kialakítása, amihez szükséges, hogy az érintett szervezet rendelkezzen helyi képvisellel annak a tagállamnak a területén, amelynek nevében feladatait ellátja;

mivel a Bizottság munkáját a hatályos tengeri biztonsági és környezetvédelmi szabványok hatékony alkalmazásának biztosítása vonatkozásában egy szabályzó jogkörrel bíró bizottság támogatja, ugyanakkor tekintetbe kell venni a nemzeti ratifikációs eljárásokat;

mivel a nemzetközi fórumokon elért előrehaladás megfelelő figyelembevételének és a minimumkövetelmények naprakész frissítéseinek biztosítása érdekében a Bizottság a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően jár el;

mivel a 11. cikk rendelkezései szerint a tagállam által a tagállam nevében eljáró szervezetek teljesítményeiről nyújtott információk alapján a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően a Bizottság határoz arról, hogy felkéri-e az érintett tagállamot az elismerés visszavonására olyan elismert szervezetektől, amelyek már nem elégítik ki a közös minimumkövetelményeket;

mivel a tagállamoknak mindazonáltal lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy a biztonság vagy a környezet súlyos veszélyeztetése esetén felfüggeszék egy szervezet felhatalmazását; mivel a Bizottságnak gyorsan kell határozatot hoznia az előzőekben említett eljárás lefolytatásával arról, hogy szükséges-e egy ilyen nemzeti szintű intézkedés felülbírálata vagy sem;

mivel minden tagállam rendszeresen értékeli a nevében tevékenykedő szervezetek teljesítményeit és a megállapított teljesítményekről a Bizottság és a többi tagállam számára tájékoztatást nyújt;

mivel a tagállamok kikötőhatósági minőségükben olyan hajók ellenőrzésének biztosítva az elsőbbséget, amelyek a közös minimumkövetelményeket nem kielégítő szervezetek által kibocsátott bizonyítványokkal rendelkeznek, javítják a biztonság és környezetszennyezések elleni védekezés színvonalát, ezzel biztosítva, hogy harmadik államok lobogóit viselő hajók ne részesülhessenek kedvezőbb bánásmódban;

mivel a bizottság határozathozatali eljárásaként a Bizottságra ruházott végrehajtási jogok gyakorlása eljárásainak megállapításáról szóló, 1987. július 13-i 87/373/EGK tanácsi határozat 2. cikkének III.A eljárását kell alkalmazni ⁽¹⁾;

mivel a biztonsági szabályok összehangolása és a nemzetközi szabályok Közösségen belüli egységes alkalmazása érdekében a hajóosztályozó társaságok az általuk alkalmazott műszaki szabványokat frissítik és azok betartását kikényszerítik;

mivel jelenleg nincsenek olyan egységes nemzetközi szabványok, amelyeknek – építésük és teljes élettartamuk folyamán – a hajóknak meg kell felelniük a hajótest, a gépi berendezések, elektromos és vezérlő berendezések vonatkozásában; mivel az ilyen szabványok rögzíthetők az elismert hajóosztályozó társaságok szabályai, vagy a nemzeti szakhatóságok által a műszaki szabványok és szabályzatok területén történő tájékoztatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelvben szabályozott eljárásnak megfelelően kiválasztott egyenértékű követelmények szerint ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 197., 1987.7.18., 33. o.

⁽²⁾ HL L 109., 1983.4.26., 8. o. A legutóbb a 94/10/EK (HL L 100., 1994.4.19., 30. o.) irányelv által módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv állapítja meg a tagállamok és az azon szervezetek által végrehajtandó intézkedéseket, amely szervezetek a tengerek biztonságáról és a tengerek szennyezésének megakadályozásáról szóló nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek betartása céljából a hajók ellenőrzéséért, felügyeletéért, valamint a rendelkezések betartását igazoló bizonyítványok kiállításáért felelősek, ugyanakkor előmozdítja a szolgáltatásnyújtás szabadságának megvalósítására irányuló célkitűzések elérését. Ez a folyamat magában foglalja a nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozó hajók hajótestével, gépi berendezéseivel, elektromos és vezérlőberendezéseivel szemben támasztott biztonsági követelmények kidolgozását és megvalósítását.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) hajó: a nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozó hajó;
- b) egy tagállam lobogóját viselő hajó: olyan hajó, amelyet egy tagállam jogszabályai szerint abban a tagállamban lajstromoztak és amely annak a tagállamnak a lobogóját viseli, beleértve az Euros lajstromozású hajókat is azt követően, hogy a Tanács az Euros-lajstrom alkalmazását jóváhagyta; az e meghatározásnak nem megfelelő hajók harmadik ország lobogóját viselő hajóknak minősülnek;
- c) ellenőrzés és felügyeleti szemle: a nemzetközi egyezmények rendelkezései által kötelezővé tett ellenőrzés és felügyeleti szemle;
- d) nemzetközi egyezmények: az Életbiztonság a tengeren tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény, az 1966. évi nemzetközi egyezmény a merülésvonalokról, valamint az 1973/78. évi nemzetközi egyezmény a hajók által okozott környezetszennyezés megelőzéséről, annak jegyzőkönyveivel és módosításaival együtt, valamint a tagállamok mind-egyikében alkalmazott kötelező, az ezen irányelv elfogadása időpontjában hatályos, vonatkozó szabályzatok;
- e) szervezet: egy szakhatóság számára biztonság-értékelési feladatot végrehajtó hajóosztályozó társaság vagy egyéb magánszervezet;
- f) elismert szervezet: a 4. cikk rendelkezései szerint elismert szervezet;
- g) felhatalmazás: olyan intézkedés, melynek során egy tagállam egy elismert szervezet számára felhatalmazást ad vagy hatáskört ruház át;
- h) bizonyítvány: egy tagállam által vagy egy tagállam nevében a nemzetközi egyezményekkel összhangban kibocsátott bizonyítvány;
- i) osztályozási bizonyítvány: a hajóosztályozó társaság által kibocsátott olyan okmány, amely igazolja, hogy a hajó szerkezete és mechanikai adottságai a hajó meghatározott célú használatához vagy meghatározott működési területre vonatkozóan a hajóosztályozó társaság szabályzatainak előírásait kielégítik;
- j) teherhajó-biztonsági rádió-bizonyítvány: az IMO által elfogadott, módosított Solas 74/78 Rádiószabályzat rendelkezései által bevezetett bizonyítvány, és az 1999. február 1-jén véget érő átmeneti időszak folyamán tartalmazza a teherhajó-biztonsági rádiótávíró-bizonyítványt és teherhajó-biztonsági rádiótávbeszélő-bizonyítványt is;
- k) letelepedés: az a hely, ahol egy szervezet létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységeinek fő helye található.

3. cikk

(1) A tagállamok a nemzetközi egyezmények hatálya alatt vállalt felelősségeik és kötelezettségeik keretében gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságai biztosítsák a nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek megfelelő végrehajtását, különösen a hajók ellenőrzése és felügyeleti szemléje, valamint a bizonyítványok és felmentési bizonyítványok kibocsátása vonatkozásában.

(2) Olyan esetekben, amikor az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában egy tagállam úgy határoz, hogy a lobogóját viselő hajók vonatkozásában:

- i. szervezetek számára ad felhatalmazást a bizonyítványokkal kapcsolatos ellenőrzési és felügyeleti hatáskörök gyakorlására, beleértve a 14. cikk rendelkezései betartására vonatkozó részleges vagy teljes ellenőrzést, és ahol az indokolt a vonatkozó bizonyítványok kibocsátását vagy megújítását is; vagy
- ii. az i. pontban említett ellenőrzési és felügyeleti feladatokat részben vagy egészben szervezetekkel végezteti,

e feladatok ellátását kizárólag elismert szervezetekre bizza.

A felmentési bizonyítványok első kibocsátásához minden egyes esetben be kell szerezni az illetékes szakhatóság hozzájárulását.

A teherhajó-biztonsági rádió-bizonyítvány esetében azonban e feladatok ellátására megbízás adható egy illetékes szakhatóság által elismert és a nevében eljáró, a hajók rádiókommunikációs berendezései biztonsági ellenőrzésének végrehajtásához megfelelő szakismeretekkel rendelkező és képzett személyzetet foglalkoztató magánszervezet részére is.

(3) E cikk rendelkezései nem érintik sajátos tengerészeti berendezések hitelesítését.

4. cikk

(1) A tagállamok csak a mellékletben felsorolt követelményeket kielégítő szervezeteket ismerhetnek el. A szervezetek annak

a tagállamnak, amelytől az elismerést meg kívánják szerezni, a követelmények teljesítését igazoló összes adatot és az erre vonatkozó igazolást benyújtják. A tagállamok az elismerés megadásáról megfelelő módon tájékoztatják az érintett szervezeteket.

(2) Minden tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot az általa elismert szervezetekről.

(3) A tagállamok a Bizottság számára benyújthatják olyan szervezetek három évre szóló elismerés iránti kérelmét, amelyek a melléklet „Általános előírások” című szakaszának 2. és 3. pontjában előírt követelmények kivételével az összes többi követelményt kielégítik.

Az elismerést a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően kell megadni. Ez az elismerés kizárólag az ilyen elismerést kérelmező tagállamra érvényes.

(4) Minden elismert szervezet tevékenységét a 7. cikk rendelkezései szerint felállított bizottság szorosan figyelemmel kíséri, beleértve a 3. bekezdésben említett, a szervezetek elismerésének meghosszabbítására vonatkozó döntést is. Az ilyen elismerés megadására vonatkozó döntés meghozatalánál a melléklet „Általános előírások” című szakaszának 2. és 3. pontjában előírt követelményeket nem veszik figyelembe. A 3. bekezdés rendelkezéseiben említett, az elismerés hatályának korlátozása a továbbiakban nem alkalmazandó.

(5) A Bizottság a tagállamok által az (1), (3) és (4) bekezdés rendelkezései szerint elismert szervezetekről listát állít össze és azt rendszeresen frissíti. Ezt a listát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

5. cikk

(1) A 3. cikk (2) bekezdés i. pontjának alkalmazásában a tagállamok elvben nem utasíthatják el a Közösségben letelepedett, elismert szervezetek vonatkozásában, hogy a 6. cikk és 11. cikk rendelkezéseire figyelemmel, számukra e feladatok ellátásához a felhatalmazást megadják. Ugyanakkor a tagállamok jogosultak az általuk felhatalmazott szervezetek számát szükségleteiknek megfelelő módon korlátozni, feltéve, hogy az ilyen korlátozás alkalmazását áttekinthető és tárgyilagos indokokkal alá tudják támasztani. Egy tagállam kérésére a Bizottság a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően megteszi a megfelelő intézkedéseket.

(2) Kivételes esetben a Bizottság az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása alól a tagállamnak 1997. december 31-ig ideiglenes mentességet adhat.

(3) Ahhoz, hogy egy tagállam elfogadja, hogy a 3. cikkben említett feladatokat vagy azok egy részét egy harmadik államban letelepedett szervezet lássa el, az érintett tagállam megkövetelheti, hogy az adott harmadik állam kölcsönösségi alapon ismerje el a Közösségben letelepedett elismert szervezeteket.

6. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 3. cikk (2) bekezdésében ismertetett módon járnak el, illetékes szakhatóságuk és a nevükben eljáró szervezetek között megfelelő munkakapcsolatot alakítanak ki.

(2) A munkakapcsolat szabályozásáról az érintett szervezetek által vállalt feladatokat és hatásköröket rögzítő írásos és hátrányos megkülönböztetésektől mentes megállapodás megkötésével, vagy azzal egyenértékű jogi szabályozással kell gondoskodni, amely legalább a következőket tartalmazza:

- az A.739 (18) IMO-határozat II. függelékének meghatározásait a szakhatóság nevében eljáró szervezetek felhatalmazásáról szóló iránymutatásokról, az ezen irányelv hatálybalépése napján hatályos változatban,
- a szakhatóság nevében eljáró szervezetek feladatainak a szakhatóság vagy a szakhatóság által kijelölt pártatlan, külső szerv általi időszakos ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket,
- a hajók véletlenszerű kiválasztás alapján végrehajtott és részletes ellenőrzéseinek lehetőségét,
- a szervezetek által osztályozott flotta lényeges információira, a hajóosztályban bekövetkezett változásokra vagy hajók osztályozásának megvonására vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget szabályozó rendelkezéseket.

(3) A megállapodás vagy azzal egyenértékű jogi egyezség előírhat olyan követelményt, amely szerint az elismert szervezetnek helyi képvisellel kell rendelkeznie annak a tagállamnak a területén, amelyben a 3. cikk rendelkezései szerinti feladatait ellátja. E követelmény kielégítéséhez elegendő, ha a helyi képviselő az érintett tagállam jogszabályai szerint jogi személyiségnek minősül és a helyi képviselő elismeri az érintett tagállam nemzeti bíróságainak illetékességét.

(4) Minden tagállam a Bizottság számára az e cikk rendelkezései szerinti kialakított munkakapcsolatra vonatkozóan pontos tájékoztatást nyújt. A Bizottság a kapott tájékoztatások tartalmáról tájékoztatja a többi tagállamot.

7. cikk

A Bizottság munkájának támogatására létrejött egy, a tagállamok képviselőiből álló és a Bizottság képviselője által elnökölt bizottság. A bizottságot a Bizottság legalább évente egy alkalommal összehívja, valamint minden olyan esetben, amikor egy tagállam által egy szervezet számára adott felhatalmazás a 10. cikk rendelkezései szerint felfüggesztésre kerül.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

8. cikk

(1) Ezen irányelv a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően módosítható annak érdekében, hogy:

- a 2. cikk d) pontjában említett nemzetközi szabályzatok és a 6. cikk (2) bekezdésében szereplő határozatok később hatályba léptetett módosításai ezen irányelvbe átvételre kerüljenek,
- a mellékletben előírt, különösen a vonatkozó IMO-határozatokkal kapcsolatos követelmények időszerű frissítései megtörténjenek.

(2) A 2. cikk d) pontjában említett megállapodások új egyezményeinek vagy jegyzőkönyveinek az elfogadását követően a Tanács a Bizottság javaslatára a tagállamok parlamenti eljárásainak és az IMO vonatkozó eljárásainak figyelembevételével határozatot hoz az ilyen új egyezmények vagy jegyzőkönyvek ratifikációjának részleteiről és gondoskodik arról, hogy azokat a tagállamok egységesen és egyidejűleg alkalmazzák.

9. cikk

(1) A 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően minden tagállam felkérhető arra, hogy vonja vissza az elismerést a 4. cikk szerint elismert olyan szervezetektől, amelyek a továbbiakban már nem elégítik ki a mellékletben előírt követelményeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügyekkel kapcsolatos határozathozatal tervezeteinek kidolgozásában a Bizottság figyelembe veszi a 11. és 12. cikkben említett jelentések és tájékoztatások tartalmát. Az ilyen intézkedéstervezetek kidolgozásában a Bizottság különös figyelmet fordít az érintett szervezetek biztonságára és a környezetszennyezés megakadályozásával kapcsolatos teljesítményére. A Bizottság saját kezdeményezésére vagy egy tagállam felkérésére az (1) bekezdésben említett ügyekkel kapcsolatosan kidolgozott határozattervezeteket a bizottság elé terjeszti.

10. cikk

A mellékletben előírt követelmények ellenére olyan esetekben, amikor egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy, a nevében eljáró, elismert szervezet a továbbiakban már nem alkalmas a 3. cikkben meghatározott feladatok ellátására, jogosult a megadott felhatalmazást felfüggeszteni.

Az előzőekben említett esetekben az alábbi eljárást kell alkalmazni:

- a) az érintett tagállam késelem nélkül és megfelelő indokokkal alátámasztva értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot az általa hozott határozatról;
- b) a Bizottság megvizsgálja, hogy a felfüggesztés a biztonság vagy a környezet súlyos veszélyeztetése szempontjából indokolt-e;
- c) a Bizottság a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot arról, hogy a biztonság vagy a környezet súlyos veszélyeztetése miatt a fel-

hatalmazás felfüggesztése indokolt-e vagy sem, és ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a felfüggesztés alkalmazása nem indokolt, az érintett tagállam visszavonja a felfüggesztő határozatot.

11. cikk

(1) Minden tagállam meggyőződik arról, hogy a 3. cikk (2) bekezdése alapján a nevében eljáró elismert szervezetek az illetékes szakhatóság megelégedésére és hatékonyan látják el az abban a cikkben említett feladataikat, és elégítik ki a mellékletben előírt követelményeket. A tagállamok ezt a saját illetékes szakhatóságai által végrehajtott közvetlen ellenőrzés alkalmazásával biztosíthatják, vagy olyan esetekben, amikor az érintett szervezetek másik tagállamban telepedtek le, a másik tagállam illetékes szakhatóságai által végrehajtott egyenértékű ellenőrzésre támaszkodhatnak.

(2) Minden tagállam kétévenként ellenőrzést végez és az ellenőrzés eredményeiről a felmérés évét követő év március 31-ig a Bizottságot és a többi tagállamot jelentésben tájékoztatja.

(3) Olyan esetekben, amikor egy tagállam úgy határoz, hogy ennek az ellenőrzési feladatnak ellátásában másik tagállam által végrehajtott ellenőrzésre támaszkodik, a jelentést a felmérés évét követő év június 30-ig kell elkészíteni és benyújtani.

(4) A tagállamok a szervezetek tevékenységének felmérésével kapcsolatos minden tájékoztatást továbbítanak a Bizottság és a többi tagállam számára.

12. cikk

(1) Kikötő szerinti állam minőségükben felügyeleti jogaik és kötelezettségeik gyakorlásában:

- a) a tagállamok gondoskodnak arról, hogy harmadik államok lobogóját viselő hajók ne részesülhessenek kedvezőbb bánásmódban, mint a tagállamok lobogójának viselésére jogosult hajók. Ezzel összefüggésben azt a tényt, hogy egy hajó bizonyítványait és osztályozási bizonyítványát olyan szervezet állította ki a 4. cikk (3) és (4) bekezdésében említett szervezetek kivételével, amely nem elégíti ki a mellékletben előírt követelményeket, a hajók ellenőrzésre való kijelölésének elsődleges szempontjaként kell figyelembe venni;
- b) olyan esetekben, amikor a hajók nem elégítik ki a nemzetközi megállapodásokban elfogadott követelményeket, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, és a lobogó szerinti állam nevében eljáró szervezetek által olyan hajók számára kibocsátott érvényes bizonyítványokról, amelyek nem elégítik ki a nemzetközi egyezményekben előírt követelményeket, vagy érvényes osztályozási bizonyítvánnyal rendelkező olyan hajókról, ahol a bizonyítványok által szabályozott területen hiányosságok tapasztalhatók, a Bizottság és a kikötő szerinti állam hatósága által végzett ellenőrzéséről szóló megállapodás keretében létrehozott titkárság számára jelentést küldenek.

(2) Minden tagállam nyilvántartást vezet a lobogó szerinti államok nevében eljáró szervezetek teljesítményéről. A teljesítményadatokról készített nyilvántartást évente frissíteni kell, és a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

13. cikk

A 4. cikk (3) és (4) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében, a 8., 9. és 10. cikkben, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében említettek vonatkozásában az alábbi eljárást kell lefolytatni:

- a) A Bizottság képviselője a meghozni kívánt intézkedések tervezetét a 7. cikkben említett bizottság elé terjeszti.
- b) A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.
- c) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.
- d) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz. Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

14. cikk

(1) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy a lobogóját viselő hajók építése és üzemben tartása a hajótest, gépi berendezések, elektromos és vezérlőberendezések vonatkozásában egy elismert szervezet által előírt követelmények kielégítésével történjen.

(2) A tagállamok csak azzal a feltétellel határozhatnak úgy, hogy egy elismert szervezet által előírt követelményekkel egyenértékű előírásokat alkalmaznak, hogy erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot a 83/189/EGK irányelvben szabályozott eljárásnak megfelelően, és ha azokkal kapcsolatosan a többi tagállam vagy Bizottság részéről ellenvetés nem érkezik, illetve azokról nem állapítják meg a 13. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően, hogy a vonatkozó előírások nem egyenértékűek.

15. cikk

(1) Az elismert szervezetek műszaki szabványaik egyenértékűségének és azok alkalmazásának a biztosítása érdekében rendszeresen konzultálnak egymással. A szabványok vonatkozásában elért jelentős előrehaladásról a Bizottság számára rendszeresen jelentéseket készítenek.

(2) Az elismert szervezetek a kikötő szerinti állam hatóságával való együttműködési készségüket bizonyítják az általuk osztályozott hajókkal kapcsolatosan, különösen a feltárt hiányosságok és rendellenességek megszüntetése vonatkozásában.

(3) Az elismert szervezetek tájékoztatják az illetékes szakhatóságot az általuk osztályozott hajók más osztályba helyezésével és a hajók osztályozásának megvonásával kapcsolatos főbb információkról.

(4) A lobogó szerinti állam illetékes szakhatóságaival való konzultációkat megelőzően annak megítélése céljából, hogy le kell-e folytatni egy teljes körű ellenőrzést vagy sem, az elismert szervezetek nem bocsáthatnak ki bizonyítványokat olyan hajók számára, amelyekről osztályozást megvontak vagy amelyek osztályozását megváltoztatták.

16. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 1995. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

17. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. november 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. WISSMANN

MELLÉKLET

A 3. CIKKBEN EMLÍTETT SZERVEZETEKSEL SZEMBEN TÁMASZTOTT MINIMUMKÖVETELMÉNYEK**A. ÁLTALÁNOS ELŐÍRÁSOK**

1. Az elismert szervezet dokumentumokkal igazolja kereskedelmi hajók tervezésére és építésére vonatkozó széles körű értékelési tapasztalatát.
2. A szervezet legalább 1 000 (100 bruttó regiszter tonnánál több), összesen legalább 5 millió bruttó regiszter tonna óceánjáró hajót tartalmazó flottát osztályozott.
3. A szervezet az általa osztályozott hajók számának megfelelő létszámú műszaki személyzetet foglalkoztat. A 2. pont szerinti követelmény kielégítéséhez legalább 100 főfoglalkozású felügyelő szükséges.
4. A szervezet a kereskedelmi hajók tervezésének, építésének és rendszeres szemléinek átfogó szabályzatát dolgozta ki, valamint hozta nyilvánosságra, és azt folyamatosan bővíti, és kutatási és fejlesztési programok megvalósításával folyamatosan javítja.
5. A szervezet évente megjelenteti a hajók jegyzékét.
6. A szervezet működése felett nem gyakorolhatnak ellenőrzést hajótulajdonosok, hajóépítők, illetve a hajók gyártásában, felszerelésében, javításában vagy üzemeltetésében kereskedelmi érdekeltséggel rendelkező más személyek. A szervezet bevételei nem függhetnek kizárólag egyetlen kereskedelmi társaságtól.

B. KÜLÖNÖS ELŐÍRÁSOK

1. A szervezet rendelkezik:
 - a) az elvégzendő feladatokhoz és az osztályozott hajók számához elegendő, megfelelő képzettségű műszaki, igazgatási, támogató és kutató személyzettel és gondoskodni kell a személyzet alkalmassági továbbképzéséről, a szabályzatok kidolgozásáról és fejlesztéséről is;
 - b) a világon mindenhol saját főállású műszaki személyzettel, vagy rendelkezésre áll más elismert szervezetek főállású műszaki személyzete.
2. A szervezet etikai alapelvek alapján működik.
3. A szervezet irányítását és ügyvitelét olyan módon kell végezni, hogy az biztosítsa a szakhatóságok által megkövetelt információk bizalmas kezelését.
4. A szervezet kész arra, hogy a szükséges információkat a szakhatóság rendelkezésére bocsássa.
5. A szervezet igazgatásának rendelkeznie kell meghatározott és írásban rögzített minőségbiztosítási eljárásokkal, célkitűzésekkel és elkötelezettséggel, és gondoskodik arról, hogy ezeket az eljárásokat a szervezet egészében ismerjék, alkalmazzák és érvényesítsék.
6. A szervezetnek rendelkeznie kell a nemzetközileg elismert minőségi szabványok megfelelő részeiben előírt követelményeken alapuló és az EN 45004 (ellenőrző testületek) szabvány, valamint – az IACS minőségbiztosítási rendszer hitelesítési szabályozásának meghatározása alapján – az EN 29001 szabvány rendelkezéseit kielégítő, saját maga által kidolgozott, megvalósított és alkalmazott hatékony belső minőségbiztosítási rendszerrel, amelynek többek között biztosítania kell, hogy:
 - a) a szervezet szabályzatának kidolgozása és fejlesztése szisztematikusan történjen;
 - b) a szervezet szabályzatában előírt rendelkezések betartása biztosított legyen;
 - c) az olyan jogszabályban előírt feladatok ellátásával szemben támasztott követelmények, amelyek ellátására a szervezet felhatalmazást kapott, teljesüljenek;

- d) a szervezet által nyújtott szolgáltatások minőségét befolyásoló munkakört ellátó személyzet munkaköri leírásának, hatáskörének és együttműködésnek jól meghatározottaknak és írásba foglaltnak kell lenniük;
 - e) minden munkát ellenőrzött feltételek mellett kell végezni;
 - f) a szervezet rendelkezik az általa közvetlenül felügyelői, műszaki vagy ügyviteli munkakörben foglalkoztatott személyzet tevékenységei és munkája folyamatos ellenőrzésére alkalmas felügyeleti rendszerrel;
 - g) a fontosabb, jogszabályban előírt olyan feladatok ellátását, amelyekre a szervezet felhatalmazással rendelkezik, főállású felügyelők, másik elismert szervezet főállású felügyelői vagy ilyen felügyelők közvetlen felügyelete alatt végzik;
 - h) a szervezet rendelkezik az általa foglalkoztatott felügyelők képzéséhez és szakismereteik folyamatos bővítéséhez szükséges rendszerrel;
 - i) a szervezetnek a nyújtott szolgáltatások által lefedett területeken megkövetelt követelmények betartását, valamint az alkalmazott minőségbiztosítási rendszer hatékony működését bizonyító nyilvántartásokat kell vezetnie; és
 - j) a szervezetnek rendelkeznie kell az összes helyszínen végzett, a minőségbiztosítási tevékenység ellenőrzéséhez egy átfogó, tervszerű, megfelelően dokumentált belső ellenőrzési rendszerrel.
7. A szervezet alkalmasságát bizonyítja, hogy:
- a) képes kidolgozni és naprakész állapotban tartani olyan saját szabályzatot a hajótest, a gépi berendezések, elektromos és vezérlőberendezések vonatkozásában, amelyek kielégítik azoknak a nemzetközileg elismert műszaki szabványoknak a minőségre vonatkozó követelményeit, amelyek (a hajó szerkezeti elemei, valamint főbb gépi berendezései vonatkozásában) a Solas-egyezmény szerinti és a személyhajó biztonsági bizonyítványok, valamint (a hajó stabilitása vonatkozásában) a merülésvonal bizonyítványok kibocsátásának alapját képezik;
 - b) képes a bizonyítványok kibocsátásához a nemzetközi egyezményekben megkövetelt ellenőrzéseket és felügyeleti szemléket végrehajtani, beleértve a szakmailag képzett személyzet bevonásával a parti és hajófedélzeteken működtetett biztonsági rendszerek, amelyekre vonatkozóan a bizonyítványt vonatkozóan kívánják kiállítani, alkalmazásával és karbantartásával kapcsolatos értékelést.
8. A szervezet minőségbiztosítási rendszerére vonatkozó bizonyítványt a szervezet letelepedési helye szerinti tagállam illetékes szakhatósága által elismert független ellenőrző szerv állítja ki.
9. A szervezet engedélyezi, hogy szabályzatának kidolgozásában az illetékes szakhatóságok, vagy egyéb érintett felek részt vegyenek.
-